

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Concilivm Lateranense Qvo Fridericvs Imperator excommunicatur, & per
sententiam imperio priuatur anno Christi MCLXVIII. sub Alexandro papa III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1168.CONCILIVM LATERANENSE
QVO FRIDERICVS IMPERATOR
excommunicatur, & per sententiam imperio priuatur
anno Christi MCLXVIII. sub Alexandro papa III.

NOTA.

* *Concilium.*] Fridericum imperatorem ab Alexandro pontifice propter intrusum in sedem apostolicam Victorem tertium pseudopapam hac Synodo excommunicatum & imperiali dignitate priuatum esse, constat ex Ioannis Saresberienfis epistola 60. ad Ioannem Pitauensem scripta, his verbis: *Fridericus ille schismaticus insignis, dum in ecclesiam malitiosus & crudelius seuit, factus est exaugustus, & eo perductus est, vt iam optauerit Italiam perdidisse, quam retinere non potest.* At cur exaugustus? alia declarat epistola, ad Cantiae subpriorem: *Reflorescit status, auctore Domino, vniuersalis ecclesia, & schismaticorum impetus frustratus est, & superbia Moab in dies infirmatur. Nec de nocte vastatus est nunc, vt ab initio, sed in meridie suffossa est ara, & muri eius deiecti sunt funditus, vt exaltatio Moab ex necessitate Petro cedens de cetero conuiescat. Vnde spes est in Domino, vt vociferantibus tubis sacerdotalibus, in proximo corruat Iericho, & regnum proprio sanguine acquisitum obtineat triumphator Iesus, & in pace possideat quod sui iuris est sponsus & iustus ecclesia Christus. Cum enim Romanus pontifex per patientiam Teutonicum tyrannum diutius expectasset, vt vel sic prouocaretur ad penitentiam, & schismaticus abutens patientia eius peccata peccatis adderet iugiter, vt error in amentiam verteretur: vicarius Petri a Domino constitutus super gentes & super regna, Italos, & omnes qui ei ex causa imperii religione iurisurandi tenebantur astricti, a fidelitate eius absoluit, & Italiam fere totam a facie furentis & presentis tanta felicitate & celeritate excussit, vt in ea nihil habere videatur, nisi tortores, quos euitat, interdum & angustiarum, quas euitare non potest, iuge supplicium.*

Abstulit ei etiam regiam dignitatem, ipsumque anathemate condemnauit, & inbibuit auctoritate Dei, ne vires illas amodo in bellicis congressionibus habeat, aut de Christiano aliquo victoriam consequatur, aut alicubi quiete & pace gaudeat, donec fructus penitentiae condignos operetur. In quo secutus est exemplum Gregorii septimi decessoris sui, qui nostra aetate Henricum imperatorem ecclesiae priuilegia consuetudinem deponens, in Concilio Romano simili sententia condemnauit. Et quidem illa sententia effectum sortita est, & hanc de priuilegio Petri latam videtur ipse Dominus confirmasse. Hoc enim Itali audito, ab eo discedentes readificauerunt Mediolanum, schismaticos expulerunt, catholicos reduxerunt episcopos, & apostolica sedi unanimiter

Concil. Tom. 27.

Ccc

adhaerunt. Sed quid nota recenseo? Hoc ubique locorum fama, quasi praconis voce concelebrat, nec aliquibus dubium puto, ne forte lateat illos, qui soli tempestate hac exulant domo sua. Quia ergo ab oriente iam radius serenitatis illuxit per Christum, & incolumitas ecclesiae in capite reparatur: superest spes fidei certissima, quod unguentum a capite in apostolicam barbam exuberans, descendat in caput & oram Anglicanae ecclesiae, &c.

Ex eodem quoque Lateranensi Concilio credita est legatio Galdino archiepiscopo Mediolanensi, vt catholicos ab ecclesiis suis pulsos restituat episcopos, & schismaticos intrusos sedibus pellat. Qui quomodo id sit operatus in ecclesia Laudensi addicta schismaticis, his verbis in Laudensi tunc scripto chronico per Ottonem Morenam describitur: Interea dominus Galdinus de la Scola, Mediolanensis ciuis & clericus, qui quidem cancellarius domini Ribaldi & domini Huberti de Pirouano Mediolanensium archiepiscoporum per annos multos fuerat, & in locum iam dicti Huberti ad archiepiscopatum Mediolani fuerat sublimatus a domino Alexandro papa, in Lombardia ipsius papa tunc legatus constitutus, suos nuntios, scilicet abbatem sancti Ambrosii, & abbatem sancti Vincentii de Mediolano, misit domino Alberto de Cazano, maioris ecclesiae Laudensis tunc preposito, ceterisque prepositis, abbatibus, presbyteris, & clericis, & etiam consulis de Laude, dicendo atque monendo, quod ipsi partem papa Paschalis & domini Friderici imperatoris omnino relinquerent, & praedicto papa Alexandro fauerent, & ipsi papa de iniuria sibi facta satisfacerent, atque episcopum catholicum eligerent: & nisi hoc facerent, ab officio & beneficio ecclesiastico abstinerent. Dicitur vero prepositus, ceterique clerici hoc audientes, maesti valde fuerunt quia magna pars eorum mandato imperatoris iurauerat; se papam Paschalem pro papa in perpetuum tenere: tum etiam, quia omnes fere fidelitatem iurauerant domino Alberto de Merlino, tunc temporis, vt eis videbatur, Laudensi episcopo catholico, nec adhuc canonico iure deposito, hoc facere timebant valde, & sibi in maximum dedecus reputabant. Inter se etiam conferentes, quod si dicti papa Paschalis & imperator victores adhuc existerent, ipsi in perpetuum se damnarent, & qualibet eorum dignitate & gratia priuarent: formidabant nimis mandatis domini Galdini obedire. Hoc etiam recusare, quod eis mandauerat decus supradicti domini Galdini, stupebant plures, tum propter papam Alexandrum, & supradictum dominum Galdinum archiepiscopum, qui quasi in illis partibus victores existerent; tum propter ciuitates Lombardia fere omnes in simul coniurantes: quia sciebant, quod si de Laude expellerentur, in Lombardia habitaculum, aut locum, in quo se possent reducere, non haberent.

Tandem dubiis angustiis hincinde satis diu reuolutis, cum nullam misericordiam a dicto archiepiscopo inuenire possent, nisi quod eis mandauerat adimplerent, eligentes potius viuere quam mori, magisque etiam stare in sua patria, quam in aliena vagari, in papam Alexandrum credere, eiusque parti fauere, & episcopum nouum secundum voluntatem archiepiscopi eligere disposuerunt. Igitur de Iouis sancto, qua fuit

ANNO CHRISTI 1168.
 tunc quarto Kalendas Aprilis, indictione prima, MCLXVIII anno, predictus dominus Albertus Laudensis ecclesie maioris prepositus, communicato insimul consilio tam Laudensis ciuitatis, abbatum, prepositorum, presbyterorum, aliorumque clericorum, quam etiam illorum qui extra ciuitatem in episcopatu Laudensi fuerant, ad honorem Dei & beatissime virginis Marie, atque beati preciosi confessoris Bastiani, dominum Albertum presbyterum, & tunc temporis ecclesie de Ripalta prepositum, virum honestum & religiosum elegit in Laudensem episcopum & pastorem. Proximo vero die Mercurii post pascha Laudenses abbates, prepositi, presbyteri, alique clerici multi, consules etiam Laudenses, multique iudices & sapientes de Laude Bergomum, ubi tunc dictus electus erat, iuerunt, & ipsum in sequenti die Iouis proximo Laudem cum ineffabili gaudio conduxerunt: qui ibi honorifice nimis ab omnibus tam clericis quam laicis est susceptus. Hucusque historia seu chronicon Laudensium rerum per Ottonem patrem & filium Acerbum Morenam conscriptum.

ANNO CHRISTI 1171.
CONCILIVM CASSELANVM
 IN HIBERNIA DE REFORMANDIS
 istius ecclesie moribus celebratum anno Domini
 MCLXXI. sub Alexandro papa III.

NOTA.

* Concilium.] Rogerus in annalibus, cum quatuor archiepiscoporum & viginti episcoporum qui erant in Hibernia nomina expressisset, de rebus in hoc Concilio gestis, editisque constitutionibus ista subiungit: *Hi omnes (inquit Rogerus) tam archiepiscopi quam episcopi receperunt sibi Henricum regem Anglie & heredes suos in reges & dominos in perpetuum: quod & chartis suis confirmauerunt. Quo facto rex Anglie misit Nicolaum capellanum, & Radulphum archidiaconum de Landaff, clericos suos, una cum archiepiscopis & episcopis Hibernie usque ad Casselensem ciuitatem, ad celebrandum Concilium de statutis ecclesie. In Concilio autem illo statutum est, ut pueri deferrentur ad ecclesiam, & ibi baptizarentur in aqua munda sub trina mersione, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti: & hoc a sacerdotibus fiat, nisi metu mortis impediante ab alio & alias oportuerit fieri: & tunc a quolibet fiat sine exceptione sexus & ordinis. Et ut decima dentur ecclesiis de omnibus qua possidentur. Et ut omnes laici, qui uxores habere velint, eas secundum ius ecclesiasticum habeant.*

Rex vero Anglie misit transcriptum chartarum vniuersorum archiepiscoporum & episcoporum Hibernie ad Alexandrum papam. Et ipse auctoritate apostolica confirmauit illi & heredibus suis regnum Hibernie secundum formam chartarum archiepiscoporum & episcoporum Hibernie. Hæc de his Rogerus.

Concil. Tom. 27.

Ccc ij